

Sakssammendrag av utvalgte vedtak fattet av Felles klagenemnd i 2022

17/2022

Fusk - selvplagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med hjemmeeksamen.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens innleverte besvarelse og et arbeidskrav innlevert av studenten. Tekstgjenkjenningsprogrammet Urkund viste en tekstlikhet på 55 prosent mot arbeidskravet. Det var ikke henvist til arbeidskravet. Lik tekst var heller ikke uthevet eller markert som sitat. Studenten bestred at vilkårene for fusk var oppfylt. Det ble vist til at likhetene i oppgaveteksten til hjemmeeksamen og arbeidskravet ledet til at likhet mellom besvarelsene var naturlig, og at det ikke var likheter i delene av besvarelsene som visste studentens ferdigheter og kunnskaper.

Flertallet i Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstlikheten mellom studentens besvarelse og den tidligere innleverte besvarelsen. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda la avgjørende vekt på omfanget og arten av tekstlikheten mellom besvarelsen på hjemmeeksamen og arbeidskravet. Saksforholdet ble vurdert opp mot lovens fuskebegrep, og nemnda kom til at slik gjenbruk av eget arbeid kan medføre en uberettiget fordel ved eksamen. Mindretallet kom til at det var usikkert om studentens gjenbruk av formuleringer fra arbeidskravet var omfattet av fuskebegrepet i den lokale forskriften, og at studiestedet ikke hadde begrunnet hvorfor studenten hadde oppnådd en urettmessig fordel på hjemmeeksamen ved gjenbruk av formuleringene fra arbeidskravet.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester, grunnet lang saksbehandlingstid.

20/2022

Fusk - selvplagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med hjemmeeksamen.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens innleverte besvarelse og et arbeidskrav innlevert av studenten. Tekstgjenkjenningsprogrammet Urkund viste en tekstlikhet på 25 prosent mot arbeidskravet. Det var ikke henvist til arbeidskravet, og lik tekst var heller ikke uthevet eller markert som sitat. Studenten bestred at vilkårene for fusk var oppfylt. Det ble vist til at det ikke forelå tilstrekkelig informasjon om at gjenbruk av tidligere innlevert arbeidskrav ikke var tillatt uten henvisning.

Flertallet i Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstlikheten mellom studentens besvarelse og den tidligere innleverte besvarelsen. Tekstsammenfallet overskred det som måtte anses naturlig. Videre fant nemnda

at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda la avgjørende vekt på omfanget og arten av tekstligheten mellom besvarelsen på hjemmeeksamen og arbeidskravet. Saksforholdet ble vurdert opp mot lovens fuskebegrep, og nemnda kom til at slik gjenbruk av eget arbeid kan medføre en uberettiget fordel ved eksamen. Mindretallet kom til at det var usikkert om studentens gjenbruk av formuleringer fra arbeidskravet var omfattet av fuskebegrepet i den lokale forskriften, og at studiestedet ikke hadde begrunnet hvorfor studenten hadde oppnådd en urettmessig fordel på hjemmeeksamen ved gjenbruk av formuleringene fra arbeidskravet.

Felles klagenemnd vurderte studentens anførsel om at det ikke forelå tilstrekkelig informasjon om at gjenbruk av arbeidskrav ikke var tillatt uten henvisning som en anførsel om rettsvillfarelse. Felles klagenemnd fant at reglene om hva som anses som fusk var tilgjengelig på studiestedets nettsider og emnesiden, og at studenten ikke var i unnskyldelig rettsvillfarelse vedrørende reglene om fusk.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til kun annullering, grunnet lang saksbehandlingstid.

21/2022

Forfalsket kompetansebevis

Saken gjaldt bruk av forfalsket dokumentasjon ved søknad om opptak til høyere utdanning gjennom Samordna opptak.

Studenten søkte om opptak til seks grunnutdanninger. Grunnlaget for søknaden var realkompetanse, og vedlagt søknaden var klagerens kompetansebevis. Samme kompetansebevis var lastet opp av studenten ved tre anledninger semesteret før. Studenten bestred at kompetansebeviset var forfalsket, og viste til at dokumentasjonen var sendt inn ved hjelp av mobiltelefon. Kompetansebeviset ble lastet opp flere ganger som følge av at det ikke ble vist slik det skulle, eller var i feil format. Det ble videre vist til at studenten selv anmodet den videregående skolen om oversendelse av det originale kompetansebeviset, og at studenten ikke hadde gjort dette dersom studenten hadde forfalsket dokumentene.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. Det ble lagt avgjørende vekt på at kompetansebeviset innsendt av studenten ikke samsvarte med kompetansebeviset innsendt av den videregående skolen, og at flere standpunkt karakterer med karakter 1 eller 2 var fjernet. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret var oppfylt, og at studenten forsettlig hadde søkt om opptak ved bruk av falsk dokumentasjon. Studenten oppnådde på den måten en høyere rangering i opptaket. Det kunne ikke legges vekt på at studenten hadde anmodet den videregående skolen om oversendelse av kompetansebevis, da dette ble gjort etter at studenten ble orientert om at underinstansen hadde reist sak om dokumentfalsk.

Resultat: Underinstansens vedtak om å ilegge en opptakskarantene på et halvt år ble stadfestet.

48/2022

Fusk - plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av masteroppgave.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens innleverte besvarelse og andre kilder, herunder bøker og artikler skrevet av andre og studentens tidligere innleverte arbeid. Tekstgjenkjenningssystemet Ouriginal viste en tekstlikhet på fire prosent. Besvarelsen inneholdt direkte plagiat av tekst og kildehenvisninger, uten at disse var oppgitt i litteraturlisten. Studenten bestred at det subjektive og objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde henvist tilstrekkelig klart. Det ble anført rettsvillfarelse, og at informasjonen om kildehenvisning gitt på engelsk ikke var forståelig for studenten. Det ble videre anført at en av sensorene på et tidligere tidspunkt hadde utvist negative holdninger til studentens arbeid.

Studiestedet fant at studenten hadde fusket grovt uaktsomt ved innlevering av masteroppgaven, og fattet vedtak om annullering av masteroppgaven. Det ble lagt vekt på at studenten ikke ble tilstrekkelig informert om at plagiatsjekken utført av veileder for masteroppgaven ikke garanterte at besvarelsen fortsatt kunne inneholde plagiat ved innlevering.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på arten og omfanget av tekstlikheten som var avdekket mellom studentens masteroppgave og andre kilder, herunder studentens tidligere innleverte arbeid. Studenten hadde ikke henvist til kilder på foreskrevet måte. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at måten plagiatet kom til uttrykk på utelukket at fuskehandlingen kunne ha skjedd ved uaktsomhet.

Nemnda vurderte studentens anførsel om rettsvillfarelse. Felles klagenemnd fant at reglene om hva som anses som fusk var tilgjengelig på studiestedets nettsider og emnesiden, og at studenten ikke var i unnskyldelig rettsvillfarelse vedrørende reglene om fusk. Det kunne ikke legges vekt på anførselen om at en av sensorene tidligere hadde utvist negative holdninger overfor studentens arbeid, da vedtaket ble fattet av den lokale klagenemnda.

Felles klagenemnd fant at annullering av masteroppgaven og utestenging i to semestre i utgangspunktet ville vært en riktig reaksjon i saken, og at reaksjonen fattet av den lokale klagenemnda i alle fall ikke var for streng.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering av masteroppgaven ble stadfestet.

51/2022

Fabrikkerte data i feltrapport

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av eksamen i form av feltrapport.

Studiestedet mente at feltrapporten fremstod problematisk av flere grunner, og uttrykte bekymring om den akademiske integriteten og forskningsetikken i rapporten, samt

troverdigheten av dataene som ble presentert. Mistanken om fusk knyttet seg til bruk av fabrikkerte data i den innleverte feltrapporten. Studenten anførte at den innleverte feltrapporten var basert på en tidligere gjennomført feltstudie, men at studenten hadde foretatt endringer for å tilpasse feltstudien til det nåværende studiestedet. Studenten hadde handlet i god tro.

Klagenemnda fant at det objektivt sett forelå fusk ved at studenten hadde fabrikkert data i den innleverte feltrapporten. De fant videre at studenten hadde handlet forsettlig, og fattet vedtak om annullering av feltrapporten og utestenging i to semestre. I klagen fremgikk det at studenten erkjente å ha opptrådt med simpel uaktsomhet, men at studenten ikke hadde oppfattet at det var relevant for feltrapporten hvor dataene i feltrapporten stammet fra. Det subjektive vilkåret for fusk var derfor ikke oppfylt. Studenten hadde heller ikke blitt tilstrekkelig informert om hvilke krav som gjaldt ved gjennomføringen av feltrapporten. Avslutningsvis ble det anført at reaksjonen måtte settes ned grunnet lang saksbehandlingstid.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på at studenten hadde levert en besvarelse som ga en feilaktig fremstilling av den aktuelle feltstudien. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studentens handlemåte nærmest etter sin natur må være villet og bevisst. Det var ingenting i dokumentasjonen som pekte på at handlingen hadde oppstått gjennom uaktsomhet.

Felles klagenemnd fant at annullering av masteroppgaven og utestenging i to semestre i utgangspunktet ville vært en riktig reaksjon i saken, men at utestengelsesperioden måtte reduseres grunnet lang saksbehandlingstid.

Resultat: Underinstansens vedtak ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

55/2022

Dekning av advokatsalær

Saken gjaldt krav om dekning av advokatsalær i forbindelse med rettslig overprøving av et vedtak.

Advokatfullmektigen krevde dekning for 84,75 timers arbeid. Studiestedet mente at salærkravet var for høyt, og at staten hadde tatt den arbeidsmessige byrden med å presentere saken. Klagenemnda ved studiestedet vurderte at arbeid på 84,75 timer ikke hadde vært nødvendig for å ivareta klientens tarv, og mente at et krav på 45 timer under tvil kunne godkjennes. I klagen ble det anført at saken hadde vært tidkrevende, og at flere aspekter ved saken krevde omfattende merarbeid. Saken hadde et unikt faktum og hendelsesforløp, og hadde kun blitt behandlet i tingretten ved ett tidligere tilfelle. Advokatfullmektigen fremla dokumentasjon på timelister, prosesskriv i saken, dokumentasjon fra planmøte og dokumentasjon på korrespondanse med klient.

Felles klagenemnd mente at det ikke var sannsynliggjort at det forelå et «klart mislighold» mellom sakens omfang og advokatfullmektigens redegjørelse for tidsbruk. I vurderingen ble det lagt vekt på at underinstansens skjønnsutøvelse syntes å bygge på et for snevert grunnlag, og at dette var noe studiestedet selv måtte bære risikoen for i klageomgangen. Nemnda var enig i at det fremsatte salærkravet fremstod noe høyt, men fant ikke grunnlag for å nedsette

salæret slik saken var presentert. Det fremsatte salærkravet representerte derfor en nødvendig og rimelig tidsbruk.

Resultat: Underinstansens vedtak ble omgjort til at salærkravet fremsatt av advokatfullmektigen ble dekket fullt ut.

58/2022

Fusk ved oppmøteregistrering

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med registrering av tilstedeværelse på obligatorisk undervisning, uten å ha deltatt i undervisningen eller kun delvis deltatt i undervisningen.

Studenten bestred å ha fusket ved oppmøteregistrering, og anførte å ha vært til stede på de fleste av de angitte datoene. Ved to tilfeller hadde studenten følt seg dårlig og dratt hjem, og ved et annet tilfelle hadde studenten fått tilbud om skyss hjem fra universitetet og benyttet seg av dette, og ved to tilfeller hadde ikke studenten følt seg forberedt. Studenten hadde ikke fusket bevisst ved oppmøteregistrering. Studiestedet vurderte at det objektivt sett forelå fusk, i form av at klageren på uriktig grunnlag hadde forsøkt å skaffe seg adgang til eksamen ved å registrere oppmøte elektronisk, uten å delta på seminar og forelesninger. Det ble videre vurdert at studenten hadde fusket med forsett, ved at studenten bevisst og ved aktiv handling hadde registrert oppmøte uten å delta på undervisning og i seminarer. Studiestedet fattet vedtak om annullering av de obligatoriske oppmøtene i emnet og utestenging i ett semester. I vurderingen av reaksjonsfastsettelsen viste nemnda til Felles klagenemnds vedtak 15/2017, hvor det ble lagt til grunn at det skal reageres mildere ved forsøk på fusk enn ved fullbyrdet handling.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på at studenten ved seks anledninger skal ha registrert tilstedeværelse på seminar eller forelesning uten å ha deltatt ved undervisningen, eller kun ved deler av denne. Studenten hadde heller ikke varslet studiestedet om fraværet eller foretatt seg noe for å få slettet de feilaktige registreringene av oppmøte. Videre fant nemnda at studentens handlemåte fremstod bevisst, og at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt.

Nemnda viste videre til at praksisen ved saker om forsettlig fusk er annullering og utestenging i to semestre, og mente at dette i utgangspunktet ville vært en riktig reaksjon også i denne saken. Felles klagenemnd stadfestet reaksjonen fastsatt av klagenemnda, og mente at reaksjonen i alle fall ikke var for streng.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering av de obligatoriske oppmøtene i emnet og utestenging i ett semester ble stadfestet.

85/2022

Fusk - plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av en hjemmeeksamen og to semesteroppgaver.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens besvarelser og flere ulike kilder. Tekstgjenkjenningsprogrammet Urkund viste tekstlikhet på henholdsvis 92, 93 og 79 prosent mot en rekke kilder. Studenten hadde ikke henvist til kildene på foreskrevne måte. Dokumentasjon fra instituttet viste at klageren hadde henvist riktig til noen kilder, og at noe tekstlikhet stammet fra standardfraser. Studenten anførte at det var henvist til kilder som påkrevd, og at mye av teksten som var markert som plagiat var tekst studenten hadde skrevet selv. Det ble anført rettsvillfarelse, da studenten hadde forholdt seg til informasjon gitt av studiestedet i forbindelse med eksamen. Det ble anført at saksbehandlingstiden hadde vært lang. Videre ble det anført at året 2020 hadde vært tøft på grunn av pandemien og dødsfall i familien, og at studenten ville miste hybel og studiestøtte ved en utestenging.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstlikhetene mellom studentens besvarelser og de ulike kildene. Det var manglende kildehenvisninger og siteringer. Nemnda viste til at kildehenvisningene ikke oppfylte kravene til riktig kildehenvisning, selv om klageren noen steder hadde henvist riktig til noen av kildene i litteraturlisten. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda la avgjørende vekt på omfanget og arten av tekstlikheten. Nemnda hadde merket seg anførselen om at studenten hadde hatt konsentrasjonsvansker på grunn av dødsfall i familien, men viste til at andre deler av regelverket tok høyde for at det kunne oppstå vanskelige situasjoner i studentenes privatliv. De kan blant annet søke om ekstra tid, utsettelse av eksamen eller gjentak dersom de kommer i en vanskelig situasjon opp mot eksamen. Slike forhold kunne etter nemndas syn ikke unnskylde brudd på reglene om fusk. Nemnda fant at studenten ikke hadde vært i aktsom rettsvillfarelse, og viste til at reglene om fusk og plagiat var lett tilgjengelige på studiestedets nettside. Når det gjaldt reaksjonsfastsettelsen, viste nemnda til at økonomiske konsekvenser måtte anses som en påregnelig følge av fuskehandlingen. Nemnda fant at reaksjonen måtte endres som følge av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid hos underinstansen på 15 måneder var for lang tid.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

87/2022

Fusk - selvplagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av hjemmeeksamen.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens besvarelse og en besvarelse studenten hadde levert til eksamen i samme emne året før. Tekstgjenkjenningsprogrammet Ouriginal viste en tekstlikhet på 49 prosent. Det var ikke henvist til den tidligere innleverte besvarelsen, og lik tekst var ikke markert som sitat. Studentens tidligere innleverte besvarelse

ble annullert på grunn av forsettlig fusk, herunder manglende kildehenvisninger. Studenten anførte at forholdet ikke kunne anses som fusk, da tekstlikhetene stammet fra en besvarelse som studenten ikke hadde fått karakter eller vurdering på. Den tidligere innleverte besvarelsen hadde ikke blitt godkjent, da den ble annullert av studiestedet. Studenten anførte at besvarelsen var et selvstendig arbeid. Advokaten anført at studenten hadde vært i aktsom rettsvillfarelse, og hadde i god tro trodd at tekst fra den tidligere, annullerte besvarelsen kunne benyttes ved en ny besvarelse i emnet. Studenten hadde ikke fått tilstrekkelig informasjon ved forrige fuskesak.

Studiestedet fant at det forelå formildende forhold i saken, og fattet vedtak om annullering av eksamen.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstlikheten som var avdekket mellom studentens besvarelse og den tidligere innleverte besvarelsen. Nemnda fant at den annullerte besvarelsen var en tidligere innlevert besvarelse, og derfor kunne være gjenstand for plagiat. Nemnda viste til studiestedets retningslinjer hvor det var fastslått at selvplagiat kunne regnes som fusk. Det forelå ikke krav om at den tidligere innleverte besvarelsen skulle være en bestått eksamen, og det ble vist til at det fortsatt ville regnes som ett eksamensforsøk selv om besvarelsen annulleres. I retningslinjene ble det vist til at det ved mistanke om fusk fortsatt foretas sensurering av besvarelsen, men at det er praksis at studenten ikke får informasjon om sensur dersom besvarelsen annulleres som følge av fusk. Nemnda fant videre at studenten hadde fusket forsettlig, og la avgjørende vekt på arten og omfanget av den avdekkede tekstlikheten. Nemnda kunne ikke se at studenten hadde vært i aktsom rettsvillfarelse, og viste til at det var studentenes eget ansvar å sette seg inn i reglene. Retningslinjene for behandling av fusk ved eksamen var lett tilgjengelig på studiestedets nettsider, og studenten hadde fått informasjon om regelverket ved forhåndsvarselet i den forrige fuskesaken. Dersom studenten var usikker på reglene i forhold til den annullerte eksamen, ga det studenten en særskilt oppfordring til å undersøke dette nærmere med studiestedet. Nemnda fant ikke at det forelå formildende forhold i saken, og mente at den tidligere fuskesaken gjorde saken særskilt alvorlig. Nemnda mente at annullering av eksamen og utestenging i to semestre ville vært riktig reaksjon.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet.

89/2022

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av semesteroppgave.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens besvarelse og en medstudents besvarelse i samme emne. Tekstgjenkjenningssystemet Ouriginal viste en tekstlikhet på 53 prosent mot medstudentens besvarelse. Det ble vist til at besvarelsene gjennomgående hadde like avsnitt, både tekstlig, strukturelt og innholdsmessig. Studenten anførte at det ikke hadde forekommet samarbeid under eksamen, men forklarte at studentene hadde samarbeidet i kollokviegruppe før eksamen. Studenten hadde ingen intensjon om å fuske. Advokaten viste til at studentene hadde delt dokumenter og notater i forkant av eksamen. Studenten hadde brukt disse under eksamen, men det ble anført at dette var tillatt da

notatene var skrevet under eksamensforberedelsene. Advokaten anførte at studenten hadde vært i aktsom rettsvillfarelse om bruk av notater utarbeidet i fellesskap før eksamen.

Felles klagenemnd fant at studenten forsettlig hadde samarbeidet ulovlig med medstudenten under utarbeidelsen av semesteroppgaven. I vurderingen la nemnda avgjørende vekt på Ouriginal-rapporten og fakultetets vurdering, hvor likhetene mellom studenten og medstudentens besvarelse fremkom. Nemnda sluttet seg til fakultetets vurdering av at samarbeid var den eneste sannsynlige forklaringen på likhetene, og fant at samarbeid før eksamen og bruk av samme notater ikke kunne forklare likhetene. Nemnda fant ikke at studenten hadde vært i aktsom rettsvillfarelse, og viste til at det var studentenes eget ansvar å sette seg inn i reglene. Nemnda fant at reaksjonen måtte endres som følge av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid hos underinstansen på 11,5 måneder var for lang tid.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

94/2022

Dekning av sakskostnader

Saken gjaldt dekning av sakskostnader ved søksmål til tingretten og anke til lagmannsretten, i forbindelse med sak om skikkethet.

Underinstansen fattet vedtak om utestenging i fem år i sak om skikkethet. Felles klagenemnd stadfestet vedtaket om skikkethet, men reduserte utestengelsesperioden fra fem til to år. Studenten leverte stevning til tingretten, men tingretten avviste søksmålet med begrunnelsen at stevningen ble sendt inn etter at søksmålsfristen hadde utløpt. Studenten anket kjennelsen, og viste til at tingrettens kjennelse ikke hadde behandlet spørsmålet om sakskostnader. Lagmannsretten forkastet anken, og det fremgikk av kjennelsen at underinstansen ikke hadde krevd sakskostnader for lagmannsretten, og at sakskostnader derfor ikke ble tilkjent. Studenten fremsatte krav til underinstansen om å få dekket sakskostnadene knyttet til tingrettens behandling av søksmålet, både for tingretten og for anken til lagmannsretten. Studenten fremsatte krav om å få dekket saksbehandlingsgebyr for tingretten, gebyr for anke til lagmannsretten, og egen arbeidsinnsats. Underinstansen avviste kravet, og viste til at uhl. § 4-11 jf. § 4-8 femte ledd ikke ga rett til å få dekket sakskostnader når søksmålet blir avvist som følge av at søksmålsfristen er oversittet. Underinstansen viste også til at kostnader knyttet til anke over kjennelse hvor studenten anker, i alle tilfeller faller utenfor kostnadene som dekkes etter uhl. § 4-11 andre ledd.

Felles klagenemnd fant at uhl. § 4-11 andre ledd ikke ga grunnlag for å begrense dekningen av sakskostnader til kun de sakene som blir avgjort ved dom. Etter nemndas vurderingen omfatter dette også utgifter som følger med å anlegge et søksmål. Nemnda fant derfor at studenten hadde rett til å få dekket rettsgebyret for behandlingen i tingretten. Når det gjaldt gebyret for ankebehandlingen i lagmannsretten viste nemnda til ordlyden i uhl. § 4-11 andre ledd, som begrenset retten til å få dekket sakskostnader til omkostninger for «tingretten». Gebyret for lagmannsretten var en sakskostnad som var påløpt etter at behandlingen i tingretten var avsluttet. Nemnda fant at studenten ikke hadde rett til å få dekket gebyret for

ankebehandlingen i lagmannsretten. Til slutt bemerket nemnda at uhl. § 4-11 andre ledd kun helt unntaksvis åpnet for godtgjøring for eget arbeid for studenter som er part i forbindelse med en sak for tingretten. Nemnda vurderte at studentens arbeidsinnsats ikke hadde vært av en slik karakter og et omfang at det var grunnlag for å gi dekning for dette.

Resultat: Underinstansens vedtak ble endret til at studenten fikk dekket rettsgebyret for behandlingen i tingretten.

98/2022

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens og en medstudents besvarelse i samme emne. Tekstgjenkjenningsprogrammet Ouriginal viste en tekstlikhet på 22 prosent mot medstudentens besvarelse. Studenten benektet fusk, og anførte å aldri ha møtt medstudenten. Studenten viste til at det var naturlig at noen besvarelser var like da det var mange kandidater som avla eksamen. I klagen viste studenten til at vedkommende hadde brukt internett for å finne svar på en oppgave, og regnet med at medstudenten hadde gjort det samme.

Felles klagenemnd fant at studenten forsettlig hadde samarbeidet med medstudenten. Nemnda la avgjørende vekt på Ouriginalrapporten og rapporten fra sensor. Nemnda vurderte at likhetene mellom besvarelsene var av en slik art og omfang at det ikke var tilfeldig. Nemnda fant ut fra det samlede bevisbildet at det bare var en teoretisk mulighet for at studenten ikke hadde samarbeidet med andre under gjennomføringen av eksamen. Nemnda viste til at det ikke var usannsynlig at det forekom likheter mellom kandidatene til en eksamen, men at likhetene i denne saken ikke kun kunne tilskrives dette. I forhold til studentens anførsel om bruk av internett for å finne svar på oppgaver, bemerket nemnda at studenten ikke hadde henvist til nettsider i besvarelsen, og at underinstansen ikke hadde funnet svarene på den måten studenten hadde beskrevet. Nemnda fant det bevist at det forelå ulovlig samarbeid, og det var ikke nødvendig å vurdere om det også forelå plagiat. Nemnda fant at reaksjonen måtte endres på grunn av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid på 16 måneder var for lang tid.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble endret til kun annullering av eksamen.

106/2022

Merknad på politiattest

Saken gjaldt vedtak om utestenging fra praksisundervisning, som følge av at studenten hadde merknad på politiattesten.

Merknaden knyttet seg til narkotikaovertrødelse etter straffeloven 2005 § 231 første ledd, og grov narkotikaovertrødelse etter § 232 første ledd, jf, 231 første ledd. Merknaden viste til

avgjørelse fra tingretten i 2019, der studenten ble dømt til samfunnsstraff. Dommen var en samlet dom med dom fra tingretten i 2015, der studenten ble dømt til fengsel for narkotikaovertrødelse. Forholdene fra dommen i 2019 ble begått i prøvetiden. I dommen ble det også opplyst at studenten fikk et forelegg i 2018 for narkotikaovertrødelse. Studenten anførte å ha endret seg siden lovbruddene ble begått, og opplyste å ha vært rusfri i 3 år og å ha tatt avstand fra sitt tidligere rusmiljø. Studenten viste til gode skussmål fra både behandlere og arbeidsgivere.

Felles klagenemnd delte seg i et flertall (6) og et mindretall (1).

Flertallet i felles klagenemnd fant at studenten måtte utestenges fra praksisopplæringen. Flertallet la blant annet vekt på at studenten hadde hatt et langvarig rusproblem siden ung alder, og at det var relativt få år siden studenten hadde vært del av et rusmiljø. Flertallet viste til at studenten kun i kort tid hadde vært uten oppfølging for rusproblemene, og mente at tilbakefallsfaren fortsatt var stor. Flertallet viste også til hensynet til trygghet og tillit hos de sårbare gruppene studenten kunne komme i kontakt med. Flertallet la videre vekt på lovbruddenes alvorlige karakter. Flertallet merket seg at studenten formelt var avskåret fra å gå ut i praksis ved barnevernsinstitusjon, jf. barnevernloven § 6-10 femte ledd, som setter et absolutt forbud mot at personer med anmerkninger på politiattesten etter straffeloven (2005) §§ 231 og 232 skal få utføre oppgaver overfor mindreårige. Flertallet hadde merket seg at det var mulig å tilpasse praksisundervisningen slik at studenten ikke ville ha praksis på barnevernsfeltet, men mente dette var av liten betydning da studenten uansett ville komme i kontakt med andre sårbare grupper. Etter en samlet vurdering fant flertallet at hensynet til beskyttelse av mindreårige og andre sårbare grupper fikk avgjørende vekt.

Mindretallet fant at vilkårene i uhl. § 4-9 (2) ikke var oppfylt, og vektla at studenten hadde rett til tilrettelagt undervisning, jf. uhl. § 4-3. Videre la mindretallet vekt på studentens rehabilitering og gode skussmål.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging fra praksisopplæringen ble stadfestet.

115/2022

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget likheter mellom studentens og en medstudents besvarelse i samme emne. Sensor viste til likheter i svar, oppsett, figurer, og like feil. Studenten bestred samarbeid, og viste til bruk av pensum og egne erfaringer.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på de faglige vurderingene, hvor likhetene mellom besvarelsene fremkom. Nemnda viste til at de faglige vurderingene også berørte argumenter som talte til studentens fordel, og mente at dette styrket bevisverdien. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda viste til at påvirkning av planlagt studieførlop, forsinket studieprogresjon og økonomiske konsekvenser var påregnelige følger av fuskehandlingen. Nemnda fant at reaksjonen måtte endres på grunn av lang

saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid på 11,5 måneder var for lang tid.

Reaksjon: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

117/2022

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget likheter mellom studentens og en medstudents besvarelse i samme emne. Det ble vist til at mesteparten av innholdet i besvarelsene var likt, og store deler av studentens besvarelse fremstod som parafraaser av medstudentens besvarelse. Studenten anførte at eksamen ble gjennomført individuelt, og viste til bruk av internettkilder, forelesningspresentasjon og undervisningsnotater. Studenten hadde lånt noen notater av medstudenter, og anførte at likhetene kunne komme av bruk av samme notater.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på de faglige vurderingene, hvor likhetene mellom besvarelsene fremkom. Nemnda viste til at det ikke kunne utelukkes at enkelte likheter kunne være naturlige eller komme av bruk av samme notater, men fant at det var likheter i deler av besvarelsene som ikke kunne tilskrives annet enn ulovlig samarbeid under eksamen. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda fant at reaksjonen måtte endres på grunn av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid på 17 måneder var for lang tid.

Reaksjon: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble endret til kun annullering.

129/2022

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget likheter mellom studentens besvarelse og en medstudents besvarelse. Det ble vist til at besvarelsene så å si var identiske. Studenten anførte at likhetene kom av bruk av hjelpemidler som var tilgjengelige for alle.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på de faglige vurderingene, hvor likhetene mellom besvarelsene fremkom. Nemnda fant at de faglige vurderingene samlet sett fremstod som grundige og nyanserte, hvor også likheter som kunne skyldes andre forhold var kommentert. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda fant at reaksjonen måtte endres på grunn av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid på 12 måneder var for lang tid.

Reaksjon: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

130/2022

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget likheter mellom studentens besvarelse og en medstudents besvarelse. Det ble vist til at besvarelsene så å si var identiske. Studenten anførte at likhetene kom av bruk av hjelpemidler som var tilgjengelige for alle, og studenten hadde skrevet svar som var svært nære pensumlitteraturen. Studenten og medstudenten hadde samarbeidet under studiet og før eksamen, og hadde benyttet samme notater og kilder. Det ble anført at en utestengelse var en for streng reaksjon, da studenten hadde fullført graden sin, men kunne ikke benytte denne ved jobbsøking og lønnsforhandlinger. Dette ville medføre et betydelig inntektstap.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på de faglige vurderingene, hvor likhetene mellom besvarelsene fremkom. Nemnda fant at de faglige vurderingene samlet sett fremstod som grundige og nyanserte, hvor også likheter som kunne skyldes andre forhold var kommentert. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda mente at økonomiske konsekvenser var en påregnelig følge av fuskehandlingen. Nemnda fant at reaksjonen måtte endres på grunn av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid på 12 måneder var for lang tid.

Reaksjon: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

144/2022

Skikkethet

Saken gjaldt vedtak om utestenging som følge av manglende skikkethet for yrket som sykepleier.

Studenten hadde gjennomført en praksisperiode som ble vurdert til ikke bestått, som følge av at studenten hadde vært påvirket av alkohol på arbeidsplassen. Praksisstedet leverte tvilsmelding som var knyttet til vurderingskriteriet i forskrift om skikkethetsvurdering § 4 bokstav d om misbruk av rusmidler.

Skikkethetsnemnda kom frem til at studenten var uskikket for yrket som sykepleier. Skikkethetsnemnda fant at vilkårene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav d var oppfylt. Nemnda vurderte det som åpenbart at studiestedet ikke kunne tilby den type veiledning og oppfølging som studenten hadde behov for, da slik behandling måtte skje i helsetjenesten. Nemnda anså det som alvorlig at studenten hadde vært synlig beruset under praksis, og bemerket at behandling ville pågå over tid, og at det var risiko for tilbakefall. Når det gjaldt

vurderingen av utestengelsesperioden, mente nemnda at studenten kunne gjenoppta utdanningen etter en utestengelse på litt over fire måneder, forutsatt at studenten hadde fulgt opp behandling og kunne dokumentere å være rusfri. Nemnda mente også at det burde stilles vilkår om utvidet oppfølging og veiledning ved gjenopptagelse av utdanningen. Institusjonens klagenemnd sluttet seg til skikkethetsnemndas vurdering om at studenten ikke var skikket til yrket, men fant at utestengingsperioden var for kort, og mente at studenten burde få ro i forbindelse med behandlingsopplegget. Institusjonens klagenemnd fattet vedtak om utestenging fra sykepleierutdanningen i ett år og tre måneder uten vilkår om oppfølging ved gjenopptagelse av utdanningen.

Felles klagenemnd fant at det ikke var tilstrekkelig dokumentert at utvidet veiledning og oppfølging åpenbart ikke var egnet til å hjelpe studenten, jf. skikkethetsforskriften § 10. Nemnda vurderte at en utarbeidelse av en plan for utvidet oppfølging og veiledning kunne ha vært en god måte å kartlegge og dokumentere i hvilken grad studenten var mottakelig for veiledning fra institusjonen. Det ble vist til at studenten hadde vært i behandling siden praksisperioden og hadde vært rusfri fra oppstarten av behandlingen. En samhandling med studenten og helsevesenet kunne ha gitt institusjonen viktig informasjon om omfanget og alvorligheten av studentens helseutfordringer, og kunne påvirket valg av tiltak som kunne tilbys. Nemnda viste så til at nemnda ikke kunne se at alternativet om permisjon fra studiene hadde blitt vurdert og/eller tatt opp med studenten. Nemnda bemerket at institusjonen hadde truffet vedtak om utsettelse av praksis, og at dette ville medført at dialog med studenten gjennom tilbud og gjennomføring av utvidet oppfølging og veiledning kunne vært opprettholdt, uten risiko for de sårbare gruppene. Da institusjonen ikke hadde vurdert bredden av veiledning og hvilke mulige tiltak som kunne vært vurdert igangsatt, hadde ikke nemnda grunnlag for å utelukke at studenten kunne ha nyttiggjort seg av et utvidet oppfølgings- og veiledningsopplegg.

Resultat: Underinstansens vedtak om at studenten var uskikket for yrket som sykepleier og utestenging i ett år og tre måneder ble opphevet.

146/2022

Fusk - plagiat/selvplagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens besvarelse og flere ulike kilder. Tekstgjenkjenningssystemet Ouriginal viste en tekstlikhet på 32 prosent. Sensor viste til at graden av tekstlikhet var antatt å være større enn plagiatkontrollen viste, da det var mange oversettelser fra engelsk til norsk som kontrollen ikke hadde fanget opp. Det var ikke henvist til kilder, og lik tekst var ikke markert som sitat. Studenten anførte å ha brukt tekst fra en gammel eksamensoppgave studenten hadde skrevet, men var ikke over at dette regnes som plagiat. Studenten hadde ført kilder i tråd med sin forståelse av reglene for kildehenvisning. Det ble anført rettsvillfarelse. Det ble vist til at dette var studentens første eksamen ved studiestedet, og at en utestengelse ville medføre forsinket studieprogresjon og forsinket inntreden i arbeidslivet.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstlikheten mellom studentens besvarelse og de ulike kildene. Nemnda la også avgjørende vekt på studentens erkjennelse om bruk av tekst fra en tidligere innlevert besvarelse. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda fant at studenten ikke hadde vært i unnskyldelig rettsvillfarelse, og viste til at det var studentens eget ansvar å sette seg inn i reglene for kildehenvisning. Nemnda viste også til at studenten allerede hadde en bachelorgrad, og det måtte forventes kunnskap om krav til korrekt kildebruk. Når det gjaldt reaksjonsfastsettelsen, viste nemnda til at underinstansen kun hadde fattet vedtak om annullering av studentens eksamen. Dette var ikke i tråd med praksis, og nemnda kunne ikke se at det var dokumentert forhold i saken som burde medføre en annen reaksjon enn den som fulgte av vanlig praksis. Nemnda mente at annullering og utestenging i to semestre ville vært en riktig reaksjon.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet.

150/2022

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget at studenten hadde innlevert et svar som tilhørte et annet oppgavesett enn det studenten fikk utdelt på eksamen. Sensor mistenkte derfor at klageren hadde fått svarene fra en medstudent. Studenten bestred fusk, og anførte å ha skrevet av formler fra et dokument som studenten brukte til å besvare eksamensoppgaven. Studenten anførte å ha skrevet av feil, da studenten ikke var godt nok forberedt og var stresset på grunn av dårlig tid. Studenten hadde fremlagt dokumentet. Underinstansen innhentet en faglig vurdering av dokumentet, som viste til at studentens forklaring fremstod ad-hoc. Det var mye som skulle klaffe for at studenten kunne ende opp med svaret studenten hadde. Samtidig ble det uttalt at det var en reell mulighet for at forklaringen stemte. Studentens advokat viste i klagen til at det ikke forelå kvalifisert sannsynlighetsovervekt for fusk, og anførte at den faglige vurderingen ikke hadde tyngre vekt enn studentens forklaring. Før klagebehandlingen ble det gitt en ny faglig vurdering, hvor det ble vist til at eksamensoppgavene var laget i ulike versjoner, hvor studentene fikk utdelt tilfeldige varianter.

Felles klagenemnd delte seg i et flertall (5) og et mindretall (1).

Flertallet fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på de faglige vurderingene, og hadde ikke grunn til å betvile disse. Flertallet fant det klart mest sannsynlig at studenten hadde fått tilgang til tallene gjennom et ulovlig samarbeid. Videre fant flertallet at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig.

Mindretallet fant at det objektive vilkåret for fusk ikke var oppfylt, og la avgjørende vekt på studentens forklaring og uttalelsen i den faglige vurderingen om at det forelå en reell mulighet for at studentens forklaring stemte. Mindretallet mente at det derfor både var faktisk og praktisk mulig at grunnen til likhetene var slik studenten hadde forklart.

Felles klagenemnd konkluderte i tråd med flertallets konklusjon. Når det gjaldt reaksjonsfastsettelsen, fant nemnda at reaksjonen måtte endres på grunn av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid på 18 måneder var for lang tid.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble endret til kun annullering.

161/2022

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med plagiatkontroll ble det oppdaget likheter mellom studentens besvarelse og en medstudents besvarelse. Det ble vist til at flere oppgaver hadde identiske svar, samt at andre var besvart på svært lik og uvanlig måte. Studentene hadde fått utdelt tilfeldige spørsmål, og sannsynligheten for å gjøre samme type feil var liten. Studenten anførte at likhetene kom av samarbeid før eksamen og bruk av samme hjelpemidler.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda la avgjørende vekt på faglærers vurderinger, hvor omfanget og arten av likhetene var redegjort for. Nemnda fant ikke grunn til å betvile vurderingene, og festet ikke lit til studentens forklaring. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda fant at reaksjonen måtte endres på grunn av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid på 19 måneder var for lang tid.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble endret til kun annullering.

167/2022

Fusk – distribusjon av eksamensoppgave

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget at flere oppgaver av hjemmeeksamen var lastet opp til en nettside som tilbyr løsningsforslag med forklaring mot betaling. Underinstansen fikk opplyst at studenten hadde sendt inn en forespørsel til nettsiden under eksamen. Studenten erkjente å ha lagt ut spørsmål fra hjemmeeksamen på nettsiden. Studenten anførte at svarene studenten fikk fra nettsiden ikke ble brukt på eksamen. Studenten var ikke klar over at distribusjon av eksamensoppgaven ikke var tillatt. Det ble anført at utestenging i ett semester var en tilstrekkelig reaksjon.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda la avgjørende vekt på at studenten hadde lastet opp deler av eksamensoppgaven på nettsiden i løpet av perioden eksamen pågikk. Nemnda viste til at enhver form for distribusjon under eksamen ville være i strid med retningslinjene for den aktuelle eksamen. Nemnda fant at det ikke var av betydning at studenten ikke hadde benyttet seg av løsningsforslaget fra nettsiden, da det

avgjørende var at studenten hadde distribuert eksamensoppgaven under hjemmeeksamen. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda fant at studenten ikke hadde vært i unnskyldelig rettsvillfarelse, og viste til at det var studentens eget ansvar å sette seg inn i reglene som gjaldt for eksamen. Når det gjaldt reaksjonsfastsettelsen, fant ikke nemnda grunn til å endre utestengelsesperioden til ett semester. Nemnda viste til at fuskehandlingen innebar et grovt tillitsbrudd, og at handlingen kunne medføre en svekkelse av troverdigheten til en viktig samfunnsinstitusjon dersom studenter valgte å ikke forholde seg til de gjeldende regler. Forholdene tilsa at det måtte reageres med en følbar reaksjon, og nemnda fant ikke at det forelå formildende omstendigheter i saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble stadfestet.

168/2022

Fusk - ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

Ved sensurering ble det oppdaget likheter mellom studentens besvarelse og besvarelsen til en medstudent. Sensor viste til at begge studentene hadde identiske feil, og feil som ingen andre studenter hadde. Studenten fikk tekniske problemer under hjemmeeksamen, og valgte å låne medstudents PC for å levere hjemmeeksamen. Ved en feil leverte studenten medstudentens besvarelse.

Institusjonens klagenemnd konkluderte med at studenten hadde fusket forsettlig. Det ble ved vurderingen lagt vekt på at kommunikasjonen mellom kandidatene omfattes av fuskebegrepet. Studentens advokat bestred at det var fusk å låne en medstudents PC for å levere en besvarelse.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på studentens forklaring om at studenten leverte medstudentens besvarelse istedenfor sin egen. Nemnda bemerket at eksamen skulle besvares individuelt, og at studentens besvarelse ikke oppfylte kravene til et selvstendig arbeid. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda bemerket at studenten hadde endret navn på filen før innlevering. Videre vurderte nemnda at det ut ifra sakens dokumenter likevel ikke forelå tilstrekkelig grunnlag for å kunne si at studenten hadde opptrådt forsettlig. Nemnda mente at studenten var sterkt å bebreide for at det ikke ble kontrollert at det var riktig fil som ble lastet opp i forbindelse med innlevering av besvarelsen, og det ble vurdert at studenten hadde handlet grovt uaktsomt. På grunn av den lange saksbehandlingstiden ble utestengelsesperioden redusert slik at utestengelse falt bort.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til kun annullering.

187/2022

Skikkethet

Saken gjaldt vedtak om utestenging som følge av manglende skikkethet for radiografyrket.

Det ble sendt inn tre tvilsmeldinger på studenten høsten 2021. Tvilsmeldingene var i stor grad begrunnet med de samme punktene i skikkethetsforskriftens § 4, herunder bokstav a, b, c, e, f og h. I tvilsmeldingene fremkom det at studenten hadde utfordringer tilknyttet kommunikasjon og samarbeid, og studenten viste fravær av selvinnsett og virkelighetsoppfatning. Studenten fungerte dårlig i forhold til omgivelsene, og kunne oppføre seg ubehagelig og krenkende overfor andre. Studenten hadde en usammenhengende, utydelig og tidvis aggressiv kommunikasjonsform på e-post og i meldinger.

Skikkethetsnemnda kom frem til at studenten var uskikket for radiografyrket.

Skikkethetsnemnda fant at vilkårene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav b, c, e, f og h var oppfylt. Nemnda fant også at det forelå klare holdepunkter for at studenten kunne oppfylle kriteriene i bokstav a og g. Nemnda fant at klageren kunne utgjøre en fare, jf.

skikkethetsforskriften § 2 første ledd. Etter nemnda syn medførte hensynet til både de sårbare gruppene studenten kunne komme i kontakt med under praksis, samt kolleger og andre fremtidige samarbeidspartnere, at det ikke var tvil om at studenten var uegnet til å fullføre studiet. Nemnda sluttet seg til vurderingen fra instituttet om at utvidet veiledning og oppfølging åpenbart ikke ville kunne hjelpe studenten. Nemnda innstilte på at studenten burde utestenges i fem år. Institusjonens klagenemnd sluttet seg til skikkethetsnemndas vurdering, og fattet vedtak om utestenging fra radiografutdanningen i fem år.

Felles klagenemnd fant etter en helhetsvurdering at vurderingskriteriene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav b, c, e, f og h var oppfylt. I vurderingen hadde nemnda vektlagt tvilsmeldingene, referat fra møter med studenten, samt dokumentert korrespondanse mellom studenten og ansatte. Nemnda bemerket at flere uavhengige personer, på ulike tidspunkt, i all hovedsak hadde beskrevet de samme utfordringene hos studenten. Videre viste nemnda til at studentens egne gjenfortellinger av hendelsene tydet på mangel på selvinnsett og virkelighetsforståelse. Felles klagenemnd fant at studenten utgjorde en «mulig fare» for pasienters «liv, fysiske og psykiske helse, rettigheter og sikkerhet», jf. skikkethetsforskriften § 2. Felles klagenemnd fant avslutningsvis at institusjonen ikke hadde dokumentert at det var «åpenbart» at utvidet oppfølging ikke var egnet til å hjelpe studenten. Etter nemndas vurdering kunne utvidet veiledning og oppfølging ha vært en nærliggende og gunstig måte å kartlegge og dokumentere i hvilken grad studenten var mottakelig for veiledning fra institusjonen, og i hvilken grad studenten hadde behov for helsehjelp. Da institusjonen ikke hadde dokumentert at den hadde forsøkt å gi studenten veiledning og at studenten ikke hadde nyttiggjort seg av denne, hadde ikke nemnda grunnlag for å utelukke at studenten ville vært mottakelig for utvidet veiledning og oppfølging.

Resultat: Underinstansens vedtak om at studenten var uskikket for radiografyrket og utestenging i fem år ble opphevet.

191/2022

Fusk – ulovlig hjelpemiddel

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med skoleeksamen.

Mistanken om fusk oppstod som følge av at det ble oppdaget en tykk bunke med maskinskrevne notater av faglig art på studentens stol etter at studenten hadde levert eksamen. Studenten forklarte at notatene hadde blitt gjenglemte i lommen, men anførte at de ikke hadde blitt benyttet under eksamen. Studenten anførte at notatenes innhold ikke var relevante for eksamensoppgavene studenten hadde besvart. Studenten hadde på grunn av tidligere sykdom ikke forutsetning for å kjenne at notatene fortsatt lå i lomma ved eksamensstart. Det ble foretatt en faglig vurdering av notatene, og det ble vist til at notatene fremstod som egenprodusert sammendrag av store deler av pensum. En sammenligning av eksamensbesvarelsen og notatene viste at studenten hadde valgt å besvare oppgaver som ikke kunne besvares ut ifra innholdet i notatene.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på rapporten fra eksamenskontoret og studentens egen forklaring. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda fant at studenten hadde opptrådt grovt uaktsomt, i motsetning til underinstansens vurdering av fuskehandlingen som forsettlig. Nemnda fant at studenten var sterkt å bebreide for å ikke ha forsikret seg om at notatene var lagt bort før skoleeksamen startet. Nemnda hadde merket seg studentens anførsel om manglende forutsetning for å oppdage notatene på grunn av sykdom, men fant at forholdet ikke tilsa at studenten ikke kunne bebreides for sin mangel på aktsomhet. Nemnda viste til at riktig reaksjon i saken ville vært annullering og utestenging i ett semester for grovt uaktsomt fusk. Nemnda fant at reaksjonen måtte endres på grunn av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid på 13 måneder var for lang tid.

Resultat: Underinstansen vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til kun annullering.

197/2022 og 203/2022

Fusk - plagiat/selvplagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med to skriftlige innleveringer i to ulike emner. Innleveringene telte 40 og 60 prosent av kurskarakterene.

Saken gjaldt to tilfeller av mistanke om fusk mot samme student. Underinstansen hadde behandlet sakene separat, men Felles klagenemnd fant det hensiktsmessig å behandle sakene samlet. Det ble fattet et samlet vedtak i saken.

I forbindelse med systematisk plagiatkontroll ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens besvarelse og en besvarelse studenten hadde levert i et annet emne. Det ble oppdaget at studenten hadde levert identiske besvarelser i to emner. Videre undersøkelser fant tekstlikhet mellom besvarelsene og en besvarelse studenten hadde levert i et annet emne et tidligere semester. Den tidligere besvarelsen var ikke henvisning til, og lik tekst var ikke markert som sitat. Studenten erkjente å ha levert samme besvarelse i to ulike emner, og å ha brukt tekst fra

en tidligere besvarelse. Studenten visste ikke at dette ikke var lov eller at det medførte krav til kildehenvisning.

Underinstansen fattet vedtak om annullering og utestenging i to semestre i hver enkelt sak. Utestengelsesperioden ble satt til de samme to semestrene, slik at studenten i praksis ble utestengt i to semestre.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstlikheten som var avdekket mellom studentens besvarelser, og mellom besvarelsene og den tidligere besvarelsen. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda la avgjørende vekt på arten og omfanget av tekstlikheten, i tillegg til studentens erkjennelse. Nemnda fant at studenten ikke hadde vært i unnskyldelig rettsvillfarelse, og viste til at det var studentens eget ansvar å sette seg inn i regler og krav for den enkelte prøvingssituasjon.

Når det gjaldt reaksjonsfastsettelsen mente Felles klagenemnd at reaksjonsutmålingen som hovedregel burde samordnes når det forelå flere tilfeller av fusk, og fusketilfellene hadde skjedd *før* studenten hadde blitt utestengt. Nemnda viste til at lovteksten åpnet for at rammen for utestengelsesperioden på inntil ett år gjaldt hver enkelt «eksamen eller prøve eller godkjenning av kurs», men at individual- og allmennpreventive hensyn tilsa at det ikke ble utmålt en utestengelsesperiode på mer enn to semestre samlet. Før studenten hadde gjennomført en utestengelsesperiode, hadde ikke studenten fått rom for den nødvendige adferdsendringen som reaksjon skulle gi. Nemnda fant derfor at de to tilfellene av fusk skulle gi en samlet reaksjon på utestenging i to semestre, i tillegg til annullering av begge eksamener.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre for hver enkelt eksamen, ble endret til en samlet reaksjon på annullering av begge eksamener og utestenging i to semestre.

201/2022

Fusk - ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med en hjemmeeksamen.

Ved sensurering ble det oppdaget at studentens svar på en oppgave inneholdt svar på et annet oppgavesett enn det studenten hadde fått utdelt. Studenten bestred anklagene om fusk og la ved et håndskrevet kladdark som ble brukt under hjemmeeksamen. Det ble vist til at studenten fikk tekniske utfordringer og fikk oversendt oppgaveteksten fra en medstudent, og det ble lagt ved et skjermbilde som dokumenterte dette. Faglærer fant det særdeles tvilsomt at studenten hadde forholdt seg til et bilde av den aktuelle oppgaveversjonen da oppgaven ble løst.

Institusjonens klagenemnd fant at studenten hadde fusket forsettlig ved innlevering av hjemmeeksamen og fattet vedtak om annullering og utestenging i ett semester på grunn av den lange saksbehandlingstiden.

Studentens advokat anførte at skjønnsutøvelsen og bevisbedømmelsen i vedtaket var feil. Det ble videre anført at kladdemarket studenten tidligere hadde sendt inn var konstruert for å unngå at medstudenten ble trukket inn i saken.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var til stede. Nemnda bemerket at det var objektive bevis for at klageren hadde kommunisert med en medstudent om oppgaven under eksamen. Videre fant Felles klagenemnd at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt. Når det gjaldt studentens anførsler om rettsvillfarelse bemerket nemnda at det fulgte av eksamensoppgavens forside at kommunikasjon om oppgavene ikke var tillatt. Nemnda fant at eventuelle saksbehandlingsfeil hadde blitt reparert ved klageinstansens behandling av saken, og igjen ved behandlingen hos Felles klagenemnd. Videre vurderte nemnda at den totale saksbehandlingstiden på 21 måneder var for lang, og utestengelsesperioden ble fjernet.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble endret til kun annullering.

206/2022

Fusk - ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med en hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens besvarelse og besvarelsen til en medstudent. Original-rapporten avdekket tekstliket på 92 prosent mot medstudentens besvarelse, og sensor uttalte at det ser ut til at studenten, med unntak av vedleggene, har levert en identisk besvarelse. Studenten anførte at det først ble gitt en advarsel fra institusjonen angående forholdet og at det deretter ble opprettet fuskesak.

Studenten erkjente samarbeid med medstudenten for institusjonens klagenemnd. Studenten trodde det var en gruppeeksamen, og forstod først at det var en individuell eksamen ved innlevering. Institusjonens klagenemnd fant at studenten forsettlig hadde samarbeidet med medstudenten, og fattet vedtak om annullering og utestenging i to semestre. Det ble ved vurderingen vist til studentens erkjennelse. Studentens advokat bestred at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og det ble anført at studenten var i en aktsom rettsvillfarelse. Videre anførte studentens advokat at det ikke var anledning til å omgjøre beslutningen om å ikke fremme sak, jf. fvl § 35, da endringen var til skade for studenten.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda la avgjørende vekt på omfanget og arten av likhetene som ble avdekket mellom studentens og medstudents besvarelse. Videre ble studentens erkjennelse om samarbeid med medstudenten vektlagt. Nemnda vurderte at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt. Når det gjaldt studentens anførsler om rettsvillfarelse fant nemnda at studenten ikke var i en unnskyldelig rettsvillfarelse vedrørende reglene om fusk og kildebruk. Videre fant nemnda at det ikke forelå saksbehandlingsfeil. Nemnda bemerket at det at institusjonen først initierte at det ikke ville reises fuskesak, ikke var til hinder for at det i ettertid var reist fuskesak. Felles klagenemnd vurderte at den totale saksbehandlingstiden på 11 måneder var for lang, og utestengelsesperioden ble endret til ett semester.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble endret til annullering og utestengelse i ett semester.

213/2022

Skikkethet

Saken gjaldt vedtak om utestenging som følge av manglende skikkethet for yrket som bioingeniør.

Det ble sendt inn to tvilsmeldinger på studenten, en i 2019 og en i 2020. Det fremkom av tvilsmeldingene at studenten hadde utfordringer i forhold til samarbeid, koordinering, kommunikasjon med medstudenter og andre, og at studenten fremstod med manglende evne til faglig refleksjon. Studenten hadde også hatt faglige utfordringer.

Skikkethetsnemnda kom frem til at studenten var uskikket for yrket som bioingeniør. Skikkethetsnemnda fant at vilkårene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav b, e og f var oppfylt, og fant at studenten utgjorde en mulig fare for liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet til de pasienter studenten ville komme i kontakt med under fremtidig yrkesutøvelse, jf. skikkethetsforskriften § 2. Nemnda la vekt på observasjoner som ble gjort ved siste praksisundervisning, der det oppstod situasjoner med høy risiko for skade på pasienter. Videre ble det vist til at de samme problemene hadde gjort seg gjeldende gjennom hele studiet, og at disse ikke hadde forsvunnet, selv om noen forhold var bedret. Nemnda innstilte på å utestenge studenten i to år. Nemnda hadde merket seg at studenten hadde bestått alle emner i studiet, men viste til at dette ikke ble ansett som avgjørende for vurderingen av skikkethet. Institusjonens klagenemnd sluttet seg til skikkethetsnemndas vurdering, og fattet vedtak om utestenging fra bioingeniørutdanningen i to år.

I klagen ble det anført at institusjonens klagenemnd ikke hadde kompetanse til å behandle skikkethetssaken etter at studenten var ferdig med sin studenttilværelse, og ikke etter at studenten hadde fått utstedt sitt vitnemål.

Felles klagenemnd vurderte først klagenemndas kompetanse, og fant at institusjonens klagenemnd hadde kompetanse til å behandle skikkethetssaken. Det samme gjaldt Felles klagenemnd. Det ble vist til at det var en forutsetning for å få utstedt vitnemål for fullført utdanning at studenten var vurdert som «skikket for yrket», jf. uhl. § 4-10 (2). Videre ble det vist til at utstedelsen av vitnemålet var en følge av en teknisk feil, og da dette ble oppdaget ble det fattet vedtak om tilbakekall av vitnemålet.

Felles klagenemnd fant at studenten ikke var skikket til yrket som bioingeniør, jf. skikkethetsforskriften § 4 bokstav b, f og e. Nemnda behandlet kriteriene samlet, og viste til at tvilsmeldingene og rapportene fra praksis ga en beskrivelse av studenten som viste at vurderingskriteriene var oppfylt. Nemnda viste til at studenten over tid og i ulike konstellasjoner var beskrevet som utfordrende å kommunisere og samarbeide med, noe som skapte en usikkerhet hos praksisveilederne og faglærerne. Det var også reist tvil om studentens evne til faglig refleksjon og forståelse, og til studentens selvinnsikt i egne faglige kvalifikasjoner og begrensninger. Nemnda viste til at flere emner under utdanningen var bestått under tvil og etter ekstra veiledning. Nemnda hadde merket seg fremlagte spesialisterklæringer som adresserte studentens grunndiagnose og psykiske helsetilstand, men

fant at studentens psykiske sykdom ikke ble avgjørende, da studenten gjennomgående hadde hatt utfordringer som ikke var i tråd med de krav som ble stilt til utøvelsen av yrket som bioingeniør. Nemnda fant at studenten utgjorde en «mulig fare» for liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet til pasienter eller andre studenten vil komme i kontakt med under fremtidig yrkesutøvelse, jf. skikkethetsforskriften § 2. Nemnda viste blant annet til at studenten i praksis hadde begått feil som i en reell arbeidssituasjon ville ha medført risiko for feildiagnostisering av pasienter, og hadde gjentatte ganger fått beskjeder om vedlikeholdsrutiner, kvalitetssikring og betydningen av dette for pasientsikkerheten, uten at dette ble fulgt opp konsekvent av studenten. Nemnda mente at studenten ikke hadde vist tilstrekkelig evne til å endre adferden sin i tråd med veiledning.

Når det gjaldt utestengingsperioden, fant Felles klagenemnd det nødvendig og tilstrekkelig å utestenge klageren i ett år. Nemnda la stor vekt på hensynet til pasientsikkerhet. Nemnda viste til studentens historikk, diagnose, oppfølging og utvikling, og mente at det til nå ikke hadde skjedd en varig, positiv utvikling hos studenten. Nemnda mente likevel at det ikke var usannsynlig at store deler av studentens utfordringer hadde sammenheng med studentens grunndiagnose, og vurderte at fortsatt oppfølging fra helsepersonell over tid kunne medføre at studenten ville kunne fungere i en fremtidig arbeidssituasjon med større eller mindre grad av tilrettelegging. Nemnda vurderte at studenten måtte få tid til stabilisering, og tid til å lære seg å leve med og forstå sin grunnlidelse, før studenten eventuelt kunne fremvise en varig og forsvarlig fungering i tråd med de krav som stiltes i yrket som bioingeniør.

Resultat: Underinstansen vedtak om at studenten var uskikket for yrket som bioingeniør ble stadfestet. Underinstansens vedtak om utestenging i to år ble endret til utestenging i ett år.

222/2022

Skikkethet

Saken gjaldt vedtak om utestenging som følge av manglende skikkethet for yrket som lærer.

Det ble sendt inn tvilsmelding på studenten i 2021. I tvilsmeldingen ble det uttrykt bekymring for studentens skikkethet ved læreryrket, og vist til manglende vilje og evne til interaksjon med elevene, mangler ved kommunikasjon og samarbeid, og at studenten ikke tok ansvar som rollemodell. Studenten ble opplevd som truende, arrogant, aggressiv og respektløs. Studenten hadde praksis som ble vurdert til ikke bestått, og det ble vist til at studenten hadde utfordringer ved gjennomføring av undervisning. Studenten hadde utfordringer i kommunikasjon med både elever, veiledere og medstudenter, manglende evne til kritisk tenkning og faglig refleksjon, og studenten hadde ikke vist utvikling eller vekst i stor nok grad. Det ble videre fattet vedtak om utsatt praksis.

Skikkethetsnemnda kom frem til at studenten var uskikket for yrket som lærer.

Skikkethetsnemnda fant at vilkårene i skikkethetsforskriften § 3 bokstav a, b, c, d, f, og g var oppfylt. Nemnda fant at studenten kunne utgjøre en mulig fare for elever, jf. skikkethetsforskriften § 2 første ledd. Nemnda la til grunn at studenten manglet evne til å lede læringsprosesser for elevene, manglet evne til nødvendig omsorg, hadde umoden og lite respektfull kommunikasjon, og manglet nødvendig selvinnsikt i egen kompetanse og rolle. Nemnda innstilte på å utestenge studenten i halvannet år. Nemnda merket seg at det ikke

forelå dokumentasjon på hvordan studenten ville respondere på en utvidet veiledning. Institusjonens klagenemnd sluttet seg til skikkethetsnemndas vurdering, og fattet vedtak om utestenging fra lærerutdanningen i halvannet år.

Felles klagenemnd fant at vurderingskriteriene i skikkethetsforskriften § 3 bokstav a, b, c, d, f og g var oppfylt. Nemnda behandlet kriteriene samlet, og vektla informasjon i tvilmeldingen, praksisrapportene, bekymringsmeldingene, samt dokumentert korrespondanse mellom studenten og ansatte. Nemnda bemerket at flere uavhengige personer, på ulike tidspunkt, hadde beskrevet de samme alvorlige utfordringene hos studenten. Det ble vist til at det faglige innholdet i studentens undervisning i praksis ikke var tilpasset aldersgruppen, og studenten viste liten evne til omsorg og interesse for elevene. Studentens væremåte viste at studenten i liten grad var interessert i å være en rollemodell for elevene. Videre ble det vist til at studenten gjennomgående hadde hatt utfordringer med kommunikasjon og samarbeid, og at studenten hadde vist liten grad av selvvinnsikt. Nemnda viste også til at studenten hadde vist manglende evne eller vilje til å endre uakseptabel adferd i samsvar med veiledning. Felles klagenemnd fant så at studenten utgjorde en «mulig fare» for elevers «liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet», jf. skikkethetsforskriften § 2, og viste til studentens utfordringer med kommunikasjon og manglende selvvinnsikt i egen adferd. Nemnda viste også til studentens manglende evne eller vilje til å endre adferd i tråd med veiledning. Til slutt fant Felles klagenemnd at studenten ikke hadde fått tilbud om utvidet oppfølging og veiledning, og at det ikke var tilstrekkelig dokumentert at en utvidet veiledning og oppfølging åpenbart ikke var egnet til å hjelpe studenten, jf. skikkethetsforskriftens § 10. Nemnda mente at det ikke var dokumentert tilstrekkelige anstrengelser til å konkludere med at studenten ikke engang burde få tilbud om utvidet oppfølging og veiledning. Nemnda merket seg at studenten flere ganger hadde avslått innkallinger til møte, men pekte på at studenten hadde vært villig til å kommunisere med institusjonen skriftlig. Dersom det hadde blitt fremsatt et tilbud ville studentens svar på tilbudet og en eventuell gjennomføring av utvidet veiledning og oppfølging styrket institusjonens avgjørelsesgrunnlag i den videre skikkethetsvurderingen.

Resultat: Underinstansens vedtak om at studenten var uskikket for yrket som lærer og utestenging i halvannet år ble opphevet.

229/2022

Fusk - ulovlig hjelpemiddel

Saken gjaldt fusk ved bruk av ulovlig hjelpemiddel ved skoleeksamen.

Institusjonen oppdaget dagen før skoleeksamen at det var mulig å skrive merknader i LovdataPro på en måte som medførte at merknader i fritekst, som ikke var tillatt, ble stående ved bruk av LovdataPro i eksamensmodus. Studentene ble ikke informert om dette. Etter gjennomføring av skoleeksamen ble det innhentet rapporter fra LovdataPro. Det ble oppdaget at studenten hadde 691 merknader tilgjengelig under eksamen, og de fleste av disse var ulovlig stikkord. Det ble også avdekket lengre merknader med forklaringer og huskelister for kompliserte tema. Faglærer viste til at fritekstmerknader ikke var tillatt i eksamensmodus, og at reglementet har vært tilgjengelig for studentene siden semesterstart. Videre vurderte

faglærer at dette ikke kunne ha skjedd ved et uhell, eller fordi studenten hadde misforstått reglene.

Studenten antok at merknadene var lovlige da de var tilgjengelige i eksamensmodus. Det fremgikk at studenten hadde påbegynt studiet under pandemien, og kun gjennomført eksamen hvor alle hjelpemidler var tillatt. Videre ble det anført at institusjonen ikke hadde gitt innføring i hvilke merknader som var lovlige å innarbeide i LovdataPro ved eksamensmodus.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og det ble ved vurderingen lagt avgjørende vekt på at klageren hadde ulovlig merknader innarbeidet i LovdataPro som var synlig under eksamen. Nemnda vurderte at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde vært bevisst på at merknadene var tilgjengelig under gjennomføring av eksamen. Nemnda bemerket at studentens innarbeide merknader var utformet på en måte som tydelig var ment for at merknadene skulle være synlige i eksamensmodus. Når det gjaldt anførselene om rettsvillfarelse vurderte nemnda at informasjonen som var tilgjengelig ikke ga grunnlag for at studenten kunne misforstå hvilke regler som gjaldt, og at måten studenten innarbeidet merknadene tydet på at studenten var kjent med at dette ikke var en tillatt metode. Felles klagenemnd viste til at forsinket studieprogresjon, og eventuelle følger av dette, var en påregnelig følge av fuskehandlingen.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semester ble stadfestet.

230/2022

Fusk, ulovlig hjelpemiddel

Saken gjaldt fusk ved bruk av ulovlig hjelpemiddel ved skoleeksamen.

Institusjonen oppdaget dagen før skoleeksamen at det var mulig å skrive merknader i LovdataPro på en måte som medførte at merknader i fritekst, som ikke var tillatt, ble stående ved bruk av LovdataPro i eksamensmodus. Studentene ble ikke informert om dette. Etter gjennomføring av skoleeksamen ble det innhentet rapportert fra LovdataPro. Det ble oppdaget at studenten hadde 40 merknader tilgjengelig under eksamen, og de fleste av disse var ulovlige stikkord. Det ble også avdekket lengre merknader med forklaringer og huskelister for kompliserte tema. Flere av disse var skrevet i en annen lov, som ikke var relevant for eksamen. Faglærer vurderte at dette ikke kunne ha skjedd ved et uhell, eller fordi studenten hadde misforstått reglene.

Studentens advokat anførte at studiestedet hadde anledning til å informere studentene om svikten i LovdataPro. Advokaten viste til at studentene hadde fått utdelt informasjonshefte hvor det fremgikk at ulovlige merknader i LovdataPro automatisk ble fjernet i eksamensmodus. Da merknadene ikke ble fjernet trodde studenten at de var godkjente, og det ble anført at studenten ikke kunne holdes ansvarlig for en teknisk feil hos LovdataPro. Videre ble det vist til at studenten tidligere kun hadde hatt hjemmeeksamener med andre eksamensregler, og det ble anført at eksamensreglementet var uklart.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og det ble ved vurderingen lagt avgjørende vekt på at klageren hadde ulovlig merknader innarbeidet i LovdataPro som var synlige under eksamen.

Nemnda vurderte at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og det ble vist til at studenten hadde skrevet alle tillatte henvisningsmetoder på vanlig måte. Nemnda vurderte at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde vært bevisst på merknadene var tilgjengelige under gjennomføring av eksamen. Nemnda bemerket at studentens innarbeidede merknader var utformet på en måte som tydelig var ment for at merknadene skulle være synlige i eksamensmodus. Når det gjaldt anførselene om rettsvillfarelse vurderte nemnda at informasjonen som var tilgjengelig ikke ga grunnlag for at studenten kunne misforstå hvilke regler som gjaldt, og at måten studenten innarbeidet merknadene tydet på at studenten var kjent med at dette ikke var en tillatt metode. Felles klagenemnd viste til at forsinket studieprogresjon og økonomiske konsekvenser var påregnelige følger av fuskehandlingen.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semester ble stadfestet.

232/2022

Skikkethet

Saken gjaldt vedtak om utestenging som følge av manglende skikkethet for yrket som lege.

Det ble sendt inn tvilsmelding i 2021. Bakgrunnen for tvilsmeldingen var at studenten hadde misbrukt tabletter ved arbeid ved en legevakt, og studenten hadde derfor fått inndratt studentlisensen etter vedtak av Helsetilsynet.

Skikkethetsnemnda kom frem til at studenten var uskikket for yrket som lege. Skikkethetsnemnda fant at vilkårene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav d og f var oppfylt. Nemnda vurderte det som åpenbart at institusjonen ikke kunne tilby den type veiledning og oppfølging som kunne hjelpe studenten, da behandling av studentens problemer måtte skje i helsetjenesten. Etter nemndas syn var det for tidlig å la studenten gjennomføre praksis med tilgang til legemidler. Det ble vist til at studenten hadde fått avslag på søknad om å få tilbake studentlisensen. Videre mente nemnda at studenten viste for liten grad av selvinnsettelse i forbindelse med kommende yrkesrolle. Nemnda innstilte på å utestenge studenten i to år. Institusjonens klagenemnd sluttet seg til skikkethetsnemndas vurdering, og fattet vedtak om utestenging fra legeutdanningen i to år.

Felles klagenemnd fant at det ikke var tilstrekkelig dokumentert at utvidet veiledning og oppfølging åpenbart ikke var egnet til å hjelpe studenten, jf. skikkethetsforskriften § 10. Nemnda viste til at studenten i vurderingssamtaler hadde innrømmet sine utfordringer, og var mottakelig for å kommunisere og samhandle med institusjonen. Etter nemndas vurdering kunne utarbeidelsen av en plan for utvidet oppfølging og veiledning vært en god måte å kartlegge og dokumentere i hvilken grad studenten var mottakelig for veiledning fra institusjonen. Samhandling med studenten og helsevesenet med studentens samtykke kunne ha gitt institusjonen viktig informasjon om omfanget og alvorligheten av de helseutfordringene studenten hadde og påvirket institusjonen i valg av tiltak som kunne tilbys. Nemnda bemerket at det ble truffet vedtak om utsettelse av praksis, som innebar at studenten ikke ville kunne utgjøre en mulig fare for brukere og pasienter så lenge saken ble nærmere utredet. Dialogen med studenten gjennom tilbud og gjennomføring av utvidet oppfølging og veiledning kunne vært opprettholdt, uten risiko for de sårbare gruppene. Når institusjonen ikke hadde vurdert bredden av veiledning og hvilke mulige tiltak som kunne

vært vurdert igangsatt, hadde ikke nemnda grunnlag for å utelukke at studenten ville ha kunnet nyttiggjøre seg av et utvidet oppfølgings- og veiledningsopplegg.

Resultat: Underinstansens vedtak om at studenten var uskikket for yrket som lege og utestenging i to år ble opphevet.

Sak 233/2022

Falskt vitnemål

Saken gjaldt bruk av falskt vitnemål for å få adgang til eksamen eller prøve.

Studenten fikk opptak til studier hvor grunnlag for søknaden var vitnemål for fullført videregående i utlandet og studiekompetansecertifikat fra Norge. Institusjonen ble informert fra Samordna opptak at det utenlandske vitnemålet var forfalsket, hvor avgangsåret og total karakter var endret. Samordna opptak fattet vedtak om annullering av generell studiekompetanse.

Studenten anførte at vitnemålet ikke var forfalsket, og det ble vist til at ulike myndigheter styrte i ulike områder. Dette kunne ha medført at vitnemålet ble tolket på feil måte, og det ble vist til at avgangsåret på vitnemålet var det året det ble skrevet ut. Studenten anførte at samordna opptak burde henvendt seg til et annet direktorat enn det som ble kontaktet for å få korrekte opplysninger. Studieavdelingen fikk tilsendt kopi av studentens vitnemål på e-post, og dette var identisk med dokumentet studieavdelingen hadde mottatt.

Studieavdelingen mottok informasjon fra studentens skole i utlandet, som bekreftet at årstallet på vitnemålet viste årstall for utstedelse. Studieavdelingen mistenkte at brevet ikke stammet fra en troverdig kilde, men fra klageren selv.

Felles klagenemnd la ved vurderingen avgjørende vekt på at vitnemålet som ble sendt inn i forbindelse med søknad til opptak til høyere utdanning ikke samsvarte med vitnemål sendt inn til Samordna opptak. Nemnda fant det bevist at endringene i vitnemålet hadde ført til at studenten fikk opptak til studiet, og med det adgang til eksamener og prøver. Felles klagenemnd mente at klageren var bevisst på at hen ville få opptak til høyere utdanning dersom hen benyttet det forfalskede vitnemålet, og fant at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda kom frem til saksbehandlingstiden på 19 måneder ikke var for lang.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering av alle eksamener og utestenging i to semestre ble stadfestet.

246/2022

Bortvisning

Saken gjaldt bortvisning etter uhl. § 4-8 første ledd.

Sak om bortvisning ble reist med bakgrunn i at studenten ved flere anledninger våren 2022 hadde hatt en uakseptabel adferd mot flere ansatte ved studiestedet, ved å sende e-poster med uakseptabelt innhold. Studenten ble orientert om at hans adferd hadde vært grovt forstyrrende

for ansatte. Studentens advokat anførte at studenten kun hadde delt refleksjoner og tanker, og at ytringene var politiske og akademiske. Det ble anført at studentens ytringer var vernet etter ytringsfriheten, jf. grl. § 100. Det ble anført at det ikke var grunnlag for å bortvise studenten fra campus, da adferden hadde funnet sted via elektronisk kommunikasjon.

Underinstansen fant at studenten hadde opptrådt grovt forstyrrende mot ansatte. Det ble vektlagt at studenten hadde hatt en gjentakende og uakseptabel adferd, også etter å ha mottatt skriftlig advarsel. På dette grunnlaget fattet underinstansen vedtak om bortvisning fra hele campus i en periode på ett år.

I lys av omfanget og karakteren av det fremlagte materialet, fant nemnda det bevist at studenten, til tross skriftlig advarsel, gjentatte ganger hadde hatt en opptreden som hadde vært grovt forstyrrende overfor ansatte ved institusjonen. Felles klagenemnd viste til fremlagte e-poster fra studenten, og mente at ytringene som fremkom av disse var markert avvikende fra vanlig adferd. Etter nemndas syn var ytringene egnet til å fremkalle frykt hos mottakerne, og fant at det var snakk om aggressiv eller plagsom opptreden som ødela arbeidsmiljøet ved institusjonen. Felles klagenemnd fant det bevist at studenten gjentatte ganger hadde hatt en opptreden som hadde vært grovt forstyrrende for ansatte. Nemnda viste blant annet til at studenten hadde fortsatt adferden etter sakens behandling i den lokale klagenemnda, og hadde sendt e-poster til både ansatte og studenter ved institusjonen. Nemnda hadde merket seg anførselen om at studentens ytringer var vernet etter grl. § 100, men var ikke enig i dette. Nemnda mente at studentens ytringer klart var personangrep, jf. HR-2020-184-A avsnitt 23 og 25. Nemnda viste til at studenten tidligere hadde vært bortvist fra deler av campus, og at det da ble gjennomført samtaler og gitt veiledning til klageren. Nemnda fant at dette også ble vektlagt ved denne vurderingen.

Felles klagenemnd fant, etter en konkret vurdering av sakens omstendigheter, at det var et nødvendig og forholdsmessig tiltak å bortvise studenten i et slikt omfang som det var fattet vedtak om av underinstansen. Nemnda fant det skjerpene at studenten hadde fortsatt sin adferd etter tidligere å ha vært bortvist fra deler av campus. Av hensyn til ansattes og studenters arbeidsmiljø fant nemnda at det var nødvendig og forholdsmessig å bortvise studenten fra et større område enn sist. Etter nemndas syn ville ikke ansatte eller studenter trenge å være nervøse eller redde for å møte studenten på campus. Nemnda merket seg anførselen om at konfliktens innhold hovedsakelig hadde foregått via elektroniske kommunikasjon, men kunne ikke se at dette fikk betydning. Nemnda viste til at graden av alvor og forstyrrelse av virksomheten ikke var mindre selv om kommunikasjonen hadde skjedd elektronisk.

Resultat: Underinstansens vedtak om bortvisning ble stadfestet.

260/2022

Fusk – ulovlig hjelpemiddel

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med skoleeksamen.

Mistanken om fusk oppstod som følge av at eksamensvakten avdekket studentens mobiltelefon under eksamen. Det var ikke tillatt med hjelpemidler. Studenten forklarte at vedkommende hadde hatt utfordringer med datamaskinen sin like før eksamensstart, og

hadde fått hjelp fra IKT. Studenten hadde oppdaget mobiltelefonen i lomma i forbindelse med at studenten måtte på toalettet. Studenten ga selv fra seg mobiltelefonen til eksamensvakten for å unngå å bli mistenkt for fusk.

Institusjonens klagenemnd fant at studenten hadde fusket grovt uaktsomt. Studentens advokat anførte at reaksjonen var for streng og ikke forholdsmessig. Det ble anført som formildende at studenten selv hadde varslet om mobiltelefonen.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på redegjørelsene fra institusjonen og studenten. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket grovt uaktsomt. Nemnda la avgjørende vekt på at studenten på eget initiativ ga fra seg mobiltelefonen da studenten oppdaget denne i lomma. Nemnda la videre vekt på at studenten hadde hatt bistand fra IKT rett før eksamensstart, og at studenten derfor fikk hastverk rundt oppstart av eksamen. Nemnda mente at studenten var sterkt å bebreide, da det var studentens ansvar å påse at studenten forholdt seg til regelverket på den aktuelle eksamen.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

309/2022

Merknad på politiattest

Saken gjaldt vedtak om utestenging fra praksisundervisning på bachelorutdanningen i sykepleie, som følge av at studenten hadde merknad på politiattesten.

Merknaden knyttet seg til grovt bedrageri etter straffeloven av 2005 § 372 jf. § 371 bokstav a. Merknaden viste til dom fra tingretten i 2022 der studenten ble dømt til ubetinget fengselsstraff i 8 måneder for å ha forledet en bekjent til å overføre et større beløp til studentens konto. Dommen var en fellesstraff med dom fra tingretten i 2020, som gjaldt overtredelse av straffeloven § 375 (2) om forsikringsbedrageri, som medførte tap eller fare for tap for fornærmede. Studenten hadde ved vedtakstidspunkt ikke gjennomført straffen. Studenten hadde ikke merknader på politiattesten da vedkommende fikk opptak til bachelorutdanningen i sykepleie, og det ble innhentet en ny politiattest på bakgrunn av tvilsmelding om studentens skikkethet mottatt i 2022.

Studenten anførte at bakgrunnen for merknaden var en feil studenten hadde gjort, og som studenten angret på. Studenten viste til en vanskelig oppvekst og psykiske utfordringer. Fornærmede var en person studenten hadde hatt mye kontakt med over flere år, og som tidligere hadde tilbudt seg å hjelpe studenten økonomisk. Studenten viste til at vedkommende ikke ville tatt slike valg i jobben som sykepleier, og hadde fått skryt i tidligere praksis. Studenten jobbet med sin psykiske helse og var i behandling. Studentens advokat anførte at det ikke forelå reelle og konkrete holdepunkter for at studenten ville utgjøre en fare for pasienter studenten ville komme i kontakt med under gjennomføringen av praksis. Det straffbare forholdet hadde ikke direkte tilknytning til utøvelsen av sykepleieryrket.

Felles klagenemnd fant at studenten måtte utestenges fra praksisopplæringen i sykepleie. Nemnda la i vurderingen blant annet vekt på lovbruddets alvorlige karakter, og viste til at det straffbare forholdet hadde foregått over lang tid, og under omstendigheter der studenten

hadde løyet for og misbrukt tilliten til en eldre person for egen vinning. Nemnda la vekt på at det var kort tid siden dommen ble avsagt, og at studenten ikke hadde påbegynt soning av straffen, og i forlengelse av dette et rehabiliteringsforløp. Nemnda hadde merket seg det tidligere forholdet knyttet til forsikringssvindel, og mente dette viste et mønster med gjentatt forbrytersk adferd på det økonomiske området. Nemnda viste til at praksis på sykepleierstudiet innebar at studenten ville komme nær pasienter, brukere og pårørende som befant seg i en sårbar situasjon. Domfellelsen ville svekke den allmenne tilliten til studenten som en representant for helsevesenet, og det kunne medføre at pasienter, brukere og pårørende kunne bli utrygge på studenten og den helsehjelp som ytes dersom forholdet ble kjent. Nemnda fant at det var en høy risiko for at studenten ville begå nye, tilsvarende straffbare forhold i kontakt med pasienter og brukere. Nemnda hadde merket seg at studenten hadde startet en utvikling i positiv retning med tanke på fremtidig rehabiliteringsløp, men tilla dette begrenset vekt. Det ble vist til at det straffbare forholdet skjedde for kort tid siden, og studenten hadde ikke selv opplyst studiestedet om domfellelsen. Nemnda fant at det klart ville være «uforsvarlig» å la studenten gå ut i praksis på nåværende tidspunkt. Det ble blant annet vist til at selv om det straffbare forholdet ikke ble begått i forbindelse med gjennomføringen av sykepleierstudiet, var det likevel delvis sammenfallende i tid med studentens studieløp. De straffbare forholdene var også begått mot en tilsvarende sårbar person som studenten ville komme i kontakt med under praksis.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging fra praksisopplæringen ble stadfestet.